

om det behøves, tage Feilen ud, for at Loven kan blive consequent idetmindste i den Retning. Jeg vilde meget ønske, at vi imellem anden og tredje Behandling kunde blive bragte bort fra en Afstemning, som Ministeriet synes at have faameget imod, men for at det skulde stee, maatte idetmindste den Anskuelse, som hentes fra de 36,000 og nogle hundrede Rigsdaler til Theatret, gives sin fulde Betydning, ved at alle Enkelthederne derom meddeles Udvalget. Jeg tilskaaer oprigtigt, at jeg ved en løs Betragtning af Forholdet ikke kan tænke mig, at disse 36,000 Rd. kunne være Andet end Summen af samtlige Dyrtidstillæg, der falde ved Theatret; men den langt overveiende Deel af Personalet ved Theatret er jo Folk, hvis Hovedfortjeneste det er at være derved, som ere fast ansatte, og som ere saa, at sige der alene, hvorimod Antallet af dem — og det er jo egentlig alene dem, hvorom der her kan være Tale — som faae et meget urimeligt Tillæg til den Deel af deres Indtægt, de have af Staten, den Deel, som man anseer for utilstrækkelig til, at de kunne ernære sig deraf, idet man overseer, at de have baade Tid, Leilighed og Anledning til at erhverve meget mere uden fra, jo egentlig er det, man skal kjende for at see, hvor stor den Deel er af Dyrtidstillægget, som udtæles til Personer, der ere i saadan Stilling. Ved de tidligere Meddelelser, vi have havt om disse Forhold, er det forekommet os, at det i det hele taget faldt sammen til overmaade Lidt, at det, som kom til Personer, hvis Stilling var af denne Natur, i det mindste var meget ringe i Forhold til den hele Udgift ved Dyrtidstillægget, og at det derimod, som kom dem tilgode, der havde som Hovedfortjeneste smaa faste Gager, var Hovedsagen; men det er jo ogsaa det Hovedsmaal, man har ved denne Lov; den holder alle Lønninger fast, saalænge der ingen Dyrtid er tilstede; den giver betydelig Forøgelse til dem, hvis Løn i Hovedsagen repræsenterer Livets Fornødenheder, naar Dyrtiden er tilstede, og den giver saa at sige Noget til Alle. Det er, som sagt, Lovens egentlige Hensigt, dens Princip. Jeg vilde ønske, at vi til 3die Behandling kunde være rykkede saavidt frem med Ministeriet, at vi rolig kunne give os til at afstemme, under den Forudsæt-

ning, at denne Betragtningssmaaede af Lønningssystemet i det hele taget var trængt igjennem.

Indenrigsministeren: Jeg maa først bemærke, at det ærede Udvalg har modtaget fra mig fuldstændige Lister over alle de Personer, som have faaet deres Lønning udbetalt i Genhold til denne Lov — jeg har netop sørget for, at de i denne Anledning bleve opgjorte, hvilket det ærede Thing maaskee vil erindre, jeg tidligere har fremhævet — og af disse vil Udvalget have havt Leilighed til at forfølge Lovens Anvendelse i alle Enkeltheder; disse Lister stode vist ogsaa til den ærede Rigsdagsmands Tjeneste fra Udvalgets Side, dersom den ærede Rigsdagsmand i denne Henseende selv vilde have anstillet nærmere Undersøgelse. Forøvrigt har jeg tidligere henholdt mig deels til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourads) Foredrag, deels til det Foredrag, som blev holdt fra Ordførers Side, hvor netop den ærede Ordfører skjeluede mellem selve Principet og Principets Gjennemførelse. Det er nu altid en noget vanskelig Sag, thi den rette Opfattelse af et Princip viser sig først i Gjennemførelsen. Saalænge man ikke finder den rette Maade, hvorpaa man gennemfører et Princip, saa har man i Grunden ikke fundet Principet, saa er det endnu uklart, saa er det endnu ikke kommet til en reen Fremstilling, det er ikke blevet rigtig opfattet og rigtig udtalt. Den ærede Rigsdagsmand, som nu nys havde Ordet, har ogsaa selv anerkjendt flere af de væsentlige Indvendinger, som Ordføreren tidligere fremsførte, og som ere uimodsigelige; men atter vender det tilbage i denne Sag, at den, efter den ærede Rigsdagsmands egen Fremstilling, ikke maa faae sin Afgjørelse efter sit eget indre Gehalt, men efter hvad jeg maa kalde de taktiske eller jeg skulde maaskee sige strategiske Hensyn. Den ærede Rigsdagsmand er ikke tilfreds med den aldeles uafviselige og afgjørende Magt, som ligger hos dette Thing, naar et Lovforslag kommer for, til at forkaste og til at forandre det paa en hvilken som helst Maade; men den ærede Rigsdagsmand vil Maret i Forveien have Forslaget antaget paa en anden Maade, med en anden Form, med